

Sygn. akt IV K 252/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 lutego 2019 r.

Sąd Rejonowy Szczecin-Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie w IV Wydziale Karnym w składzie :

Przewodniczący : SSR Radosław Lorenc

Protokolant : Aleksandra Zagórowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 14 lutego 2019 r. sprawy

M. W.

s. S. i B. z d. C.

ur. (...) w T.

oskarżonego o to, że:

w dniu 19 września 2017 r. w miejscowości T. w siedzibie firmy (...) dokonał przywłaszczenia rzeczy ruchomej w postaci dwóch gitar G. i G. C. wartości 5.050 zł, w ten sposób, że w dniu 23.05.2017 r. za pośrednictwem strony internetowej (...) dokonał sprzedaży dwóch gitar G. i G. C., następnie otrzymał od kupującego zwrot ww. gitar i do chwili obecnej nie rozliczył się z przeprowadzonej transakcji kupna-sprzedaży, czym działał na szkodę P. C.,

to jest o czyn z art. 284 § 2 kk

orzeka

I uniewinnia oskarżonego M. W. od popełnienia zarzucanego mu czynu

IV na podstawie art. 632 pkt.2 kpk koszty postępowania ponosi Skarb Państwa

Sygn. akt IV K 252/18

UZASADNIENIE

P. C. jest z zawodu muzykiem, który zainteresował się ofertami sprzedaży dwóch gitar w cenie 2.500 zł każda, zamieszczonymi na stronie internetowej sklepu (...), prowadzonego przez M. W.. Oferty dotyczyć miały japońskich gitar marki G. L. P. (...) oraz (...). P. C. w celu upewnienia się, że obie gitary są produktami oryginalnymi i bez ukrytych wad prowadził z korespondencją mailową z M. W.. W dniu 23 maja 2017r. zawarł umowę sprzedaży przedmiotowych instrumentów na odległość, zamawiając we wskazanym sklepie internetowym wybrane gitary i jeszcze tego samego dnia uiszczając za nie przelewem internetowym kwotę 5 000 zł oraz 50 zł tytułem kosztów przesyłki na podane mu konto nr (...), należące do żony M. E. W..

P. C. przesyłkę z zakupionymi gitarami otrzymał w dniu 31 maja 2017r. Jak się okazało, towar nie był zgodny z umową, gdyż gitara G. C. miała uszkodzenia w postaci obtłuczeń, które nie były opisane w ofercie, jak również zawierała nieumiejętnie naprawianą elektronikę, ponadto progi gitary wymagały przeszlifowania, co powodowało, iż gitara ta nie nadawała się do użytku. Z kolei gitara G. S. okazała się produktem współczesnym wyprodukowanym w C.. W związku z powyższym pismem z dnia 05 czerwca 2017 r. (nadanym w placówce pocztowej w tym samym dniu) P. C. oświadczył, że odstępuje od umowy sprzedaży gitar, domagając się zwrotu należności za nie na podane przez siebie konto oraz

zwracając się o wskazanie adresu, na jaki powinien odesłać towar, gdyż adresy sklepu oraz odbiorcy pieniędzy, na którego konto przesłał cenę były różne.

Nie uzyskując odpowiedzi w tym zakresie, sądząc, że został oszukany przez M. W. w dniu 23 czerwca 2017 r. złożył na policji zawiadomienie o popełnieniu na jego szkodę przestępstwa.

M. W. żądanie P. C. uznał jako chęć złożenia reklamacji, która jednak zgodnie z regulaminem sklepu mogła zostać rozpatrzona dopiero po odesłaniu gitar, w związku z czym w dalszym ciągu nie zwrócił P. C. pieniędzy.

W dniu 10 września 2017r. M. W. wysłał do P. C. e - mail, w którym wezwał go, by w terminie do 2 tygodni odesłał gitary wraz ze wskazaniem, jakie części są w nich nieoryginalne. Zaznaczył też, że uwzględnienie reklamacji uzależnione będzie od oceny, czy miała miejsce jakakolwiek ingerencja w sprzęt i czy został on w jakikolwiek sposób uszkodzony.

Dowód:

- zeznania P. C., k. 3 – 4, 42 – 43, 114 – 116,
- oświadczenie o odstąpieniu od umowy zawartej na odległość, k. 13,
- potwierdzenie wykonania przelewu, k. 9,
- wydruki wiadomości e – mail, k. 10 – 11, 28 -30, 46

P. C. gitary odesłał kurierem w dniu 15 września 2017r., a zostały one odebrane przez przedstawicieli sklepu w dniu 19 września 2017 r.

Po tym czasie P. C. i M. W. korespondowali ze sobą mailowo. Ten ostatni poinformował P. C. między innymi o tym, że do rozpatrywania reklamacji przystąpi po swoim powrocie zza granicy, tj. po dniu 14 października 2017r. Ostatecznie w toku korespondencji z P. C. M. W. uznał zgodnie z wymogami z art. 77 Kodeksu cywilnego co do formy, to jest w formie elektronicznej korespondencji, iż odstąpienie od umowy jest skuteczne, lecz uzależnił zwrot pieniędzy od stanu gitar. P. C. korespondując z M. W. poza zwrotem ceny domagał się także nadesłania mu dowodu zakupu gitar w postaci rachunku lub faktury, albowiem zakup ten zamierzał odliczyć od kosztów prowadzonej przez siebie działalności gospodarczej.

W dniu 26 października 2017r. P. C. otrzymał od M. W. e – mail, w którym ten ostatni kwestionował jakość otrzymanych gitar, sugerując, że sprzęt był przez niego intensywnie użytkowany i uszkodzony. Zapowiedział jednocześnie, że sprawa zostanie wyjaśniona w sądzie.

Dowód;

- zeznania P. C., k. 42 – 43, 56, 60, 111 -116,
- wydruk historii przesyłki, k. 45,
- wydruki wiadomości e – mail, k. 46 – 55, 58.

W trakcie postępowania sądowego, w dniu 12 lutego 2019r, E. W. na konto P. C. dokonała w imieniu M. W. przelewu na kwotę 3 000 zł. Był on zatytułowany „zwrot za gitary g. pomniejszony o koszt wypożyczenia i napraw”.

Dowód:

- potwierdzenie operacji, k. 111.

M. W. ma 41 lat. Jest żonaty, posiada wykształcenie wyższe prawnicze. Jest ojcem dwojga małoletnich dzieci, pozostających na jego utrzymaniu. Od 1996 roku prowadzi własną działalność gospodarczą, osiągając dochód w

wysokości 50 000 zł. Jego żona osiąga dochód w kwocie około 3 000 zł. W przeszłości był karany sędownie za czyny popełnione na terenie N., a po wszczęciu postępowania w niniejszej sprawie za czyn z art. 286 kk przez Sąd Rejonowy w N..

Dowód:

- wyjaśnienia oskarżonego, k. 71,
- karta karna, k. 106 – 107,
- dane osobowopoznawcze, k. 84v.

M. W. nie przyznał się do sprawstwa zarzucanego mu czynu, odmawiając składania wyjaśnień i udzielania odpowiedzi na pytania.

Sąd uznał, iż okoliczności czynu zarzucanego oskarżonemu nie pozwoliły przypisać mu sprawstwa przestępstwa przywłaszczenia z art. 284 § 2 kk, jak również oszustwa z art. 286 § 1 kk. Sprawa ta ma wyłącznie charakter cywilnoprawny.

Sprzeniewierzenie jest przestępstwem kierunkowym, polegającym na zatrzymaniu cudzej rzeczy lub innego mienia (prawa majątkowego) dla siebie lub innej osoby bez żadnego do tego tytułu, przy czym do realizacji znamienia przywłaszczenia charakteryzującego płaszczyznę strony podmiotowej przestępstwa przewidzianego w art. 284 § 1 kk nie jest wystarczające stwierdzenie obiektywnego rozporządzenia przez sprawcę cudzą rzeczą, lecz także konieczne jest wykazanie, że działaniu temu towarzyszył szczególny zamiar, określony jako animus rem sibi habendi tj. zamiar zatrzymania tej rzeczy dla siebie albo dla innej osoby, bez żadnego ku temu tytułu i ekwiwalentu (por. wyrok SN z 6 stycznia 1978 r., V KR 197/77, OSNPG 1978, nr 6, poz. 64; wyrok SN z 9 grudnia 2003 r., III KK 165/03, wyrok SN z 11 marca 2003 r., V KK 212/02). Do istoty przywłaszczenia należy bowiem osiągnięcie celu w postaci uczynienia z cudzej rzeczy swojej własności (por. wyrok SN z dnia 6 stycznia 1978 r., V KR 197/77, OSNPG 1978, nr 6, poz. 64).

Taka sytuacja nie zachodzi w realiach niniejszej sprawy. Dowodem sprawstwa M. W. z pewnością nie są zeznania P. C., którym Sąd odnośnie do bezspornych okoliczności, dotyczących przebiegu transakcji zakupu przedmiotowych gitar i podejmowanych przez niego oraz oskarżonego działań po fakcie oświadczenia, że odstępuje od umowy i domaga się zwrotu zapłaconej ceny, przyznał walor wiarygodności. Należy bowiem wskazać, iż w skutek odstąpienia przez P. C. od umowy sprzedaży przedmiotowych gitar umowa ta przesała istnieć, a zatem uważa się ją za niezawartą. Wskazać należy, iż zgodnie z art. 560 § 1 zd. 1 kc jeżeli rzecz sprzedana ma wadę, kupujący może złożyć oświadczenie o obniżeniu ceny albo odstąpieniu od umowy, chyba że sprzedawca niezwłocznie i bez nadmiernych niedogodności dla kupującego wymieni rzecz wadliwą na rzecz wolną od wad albo wadę usunie. Jednostronne oświadczenie woli pokrzywdzonego o odstąpieniu od umowy sprzedaży, którego skuteczność M. W. ostatecznie uznał (vide k. 46), wywarło skutek ex tunc (wstecz) i zniweczyło łączącą strony umowę. Strony tej umowy zobowiązane były do zwrotu wzajemnych świadczeń zgodnie z art. 494 kc, a zatem pokrzywdzony winien zwrócić gitary (co uczynił w dniu 19 września 2017 r.), gdyż w związku z uznanym przez M. W. odstąpieniem od umowy stały się one na powrót jego własnością, a M. W. winien zwrócić pokrzywdzonemu świadczenie wzajemne, to jest cenę, czyli kwotę 5.050 złotych. Tak więc należy stwierdzić, iż nie sposób przyjąć, iż oskarżony przywłaszczył ruchomości w postaci gitar G. odesłanych mu przez P. C., gdyż nie mógł on tego uczynić skoro był na powrót ich właścicielem.

W ocenie Sądu oskarżyciel mógł rozważyć w związku z przedmiotową transakcją zakupu gitar przestępstwo oszustwa po stronie M. W., gdyby wykazał, iż wprowadził on celowo w błąd P. C. co do jakości i pochodzenia gitar oraz daty ich produkcji, lecz byłoby to zdarzenie historycznie wcześniejsze od tego, który zarzucono mu w niniejszym postępowaniu. Podobnie innym zdarzeniem byłoby zarzucenie mu przywłaszczenia pieniędzy w kwocie 5.050 złotych, których ten nie zwrócił pokrzywdzonemu w związku z odstąpieniem przez niego od umowy – tu chwilą takiego przywłaszczenia byłaby data dojścia takiego oświadczenia pokrzywdzonego do wiadomości oskarżonego. Orzekanie co do takich czynów w niniejszej sprawie byłoby wyjściem poza granicę aktu oskarżenia, co jest niedopuszczalne.

Mając na uwadze powyższe należało uniewinnić oskarżonego M. W. od popełnienia zarzucanego mu czynu. Pokrzywdzony bowiem winien dochodzić swoich roszczeń przede wszystkim w postępowaniu cywilnym mając na względzie przepisy Kodeksu cywilnego (vide art. 560 kc, art. 494 kc i inne) lub oskarżyciel publiczny winien wystąpić z osobną skargą dotyczącą kwestii oszustwa bądź przywłaszczenia kwoty 5.500 złotych, które - jak wskazano powyżej - są innymi czynami od tego, który zarzucono M. W. w niniejszym postępowaniu.

Konsekwencją uniewinnienia oskarżonego było rozstrzygnięcie o kosztach procesu, zawarte w ostatnim punkcie części dyspozytywnej wyroku, zgodnie z którym ponosi je Skarb Państwa.